

Colombia: Fremvekst av ulike væpnede aktører etter fredsprosessen, og drapene på sosiale ledere

- Hvordan er sikkerhetssituasjonen i regionen Cauca?
- Hvem er de sosiale lederne som har blitt drept?
- Er det bare ledere av sosiale organisasjoner som opplever reaksjoner for sin aktivitet?
- Hvordan er mulighetene til å få beskyttelse andre steder for sosiale ledere?

Kort om kildene

Denne responsen baserer seg på et utvalg muntlige kilder Landinfo hadde møter med på en informasjonsinnhentingsreise til Bogotá i mai 2019. Blant annet forskningssenteret CERAC, som jobber med fred og konfliktstudier, og landdirektør for Jesuit Service Network, som jobber tett med migranter og internt fordrevne i Colombia. Landinfo møtte også Flyktninghjelpens kontor i Bogota. Landinfo har fulgt opp kontakten gjennom e-post og sosiale medier etter reisen. Landinfo anser kildene som pålitelige og godt oppdaterte om temaet væpnede aktører og drap på sosiale ledere.

De skriftlige kildene er blant annet Human Rights Watch, tenketanken InSight Crime, som forsker på organisert kriminalitet, og artikler fra det colombianske uketidsskriftet Semana.

Fremvekst av ulike væpnede aktører etter fredsprosessen

Ifølge flere kilder har situasjonen i Colombia blitt mye mer uoversiktlig etter at geriljagruppen FARC (Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia) ble demobilisert¹ og la ned våpnene i 2017, som følge av en våpenhvileavtale i 2016

¹ Geriljagruppen FARC innledet fredsforhandlinger med Colombias daværende president Juan Manuel Santos i 2012, etter nesten 50 års borgerkrig. På det mest aktive hadde FARC ca. 28 000 soldater. Ca. 14 000 soldater ble demobilisert på individuell basis i årene mellom 2005 og 2010. FARC inngikk en fredsavtale med myndighetene i 2016, og ca. 7000 FARC-soldater ble

(Flyktninghjelpen, møte i Bogotá mai 2019; colombiansk forsker, januar 2020; internasjonal organisasjon, møte i Bogotá mai 2019).

Andre bevæpnede grupperinger har erstattet FARC og tatt deres plass. Både paramilitære grupper² (noen med en viss tilknytning til myndighetene), dissidenter³ fra FARC og geriljagruppene ELN (Ejército de Liberación Nacional) og EPL (Ejército Popular de Liberación) har erstattet FARC der de tidligere var til stede (CERAC⁴, møte i Bogotá mai 2019; Flyktninghjelpen, mai 2019).

ELN har stor tilstedeværelse i staten Arauca og også i deler av Norte de Santander, som begge grenser mot Venezuela. Også ved Stillehavskysten har ELN⁵ stort nærvær (internasjonal organisasjon; Caritas Colombia, Flyktninghjelpen; CERAC, møte i Bogotá mai 2019).

En del av de nye gruppene som har kommet til, det vil si nye paramilitære grupper og dissidenter fra FARC, er uten lederskap og uten politisk profil. Dette står i motsetning til FARC, som opprinnelig hadde en politisk målsetting om omfordeling av jordressurser og fordeling av goder (colombiansk forsker, e-post januar 2020; Garcia, WhatsApp 2020).

Det er stor grad av illegal økonomi i Colombia knyttet til gullgruver og kokain. Denne økonomien har ekspandert etter at FARC forlot områdene, og nye grupper har kommet til og kjemper mot hverandre om kontroll av den (Flyktninghjelpen, møte mai 2019). Det er vanskelig å si hvem som utgjør en trussel mot hvem. Bildet er svært komplisert, ifølge CERAC. CERAC forklarer at de paramilitære gruppene som mer og mer fremstår som rene kriminelle grupper, bruker vold for å beskytte sitt ulovlige arbeid. De er voldelige mot sivilbefolkningen dersom disse kommer i veien for arbeidet deres (møte, mai 2019). Gruppene er involvert i

demobilisert som følge av denne. Hundrevis av FARC-soldater nektet å legge ned våpnene, disse er i dag kjent som dissidenter (SNL 2019).

² Colombias paramilitære grupper slo seg sammen til én styrke som de kalte Colombias forente selvforsvarsstyrker, AUC, i 1997. AUC var en sammenslutning av høyreorienterte styrker som hadde støtte fra regjeringshæren og deler av den politiske ledelsen. De paramilitære gruppene har stått for svært alvorlige overgrep i Colombia i mange år (FN-sambandet 2019). AUC ble avvæpnet i 2006, men har siden dukket opp igjen i nye grupperinger. Deres kobling til myndighetene er pr. i dag imidlertid ikke like klar som tidligere. Enkelte grupper har fortsatt en viss kobling til myndighetene, men gruppene opptrer ikke lenger samlet (Flyktninghjelpen, møte i Bogota 2019; CERAC, møte i Bogota 2019). De gruppene som fortsatt har tilknytning til myndighetene, befinner seg særlig i rurale områder, hvor de har forbindelser med lokale myndigheter. En del av de tidligere paramilitære gruppene opptrer i dag under andre navn, som Bandas Criminales (BACRIM) (Garcia, møte i 2019).

³ De som brøt ut fra FARC og ikke fulgte FARC i fredsprosessen.

⁴ CERAC, dvs. Conflict Analysis Resource Center. CERAC er et forskningssenter i Bogotá som forsker på krig og fred. Kan sammenlignes med fredsforskningsinstituttet PRIO i Norge.

⁵ Ifølge CERAC har ELN nærvær i Catatumbo i Norte de Santander, i Arauca, noe i La Guajira, Cauca, Nariño og Chocó.

illegal forretningsvirksomhet som smugling og omsetning av narkotika (Garcia, møte i Bogotá mai 2019).

De fleste av drapene i Colombia har blitt utført i sørvest i Cauca og i naboregionen Nariño, i området Catatumbo nordøst i regionen Norte de Santander på grensen til Venezuela og nordvest i områdene Bajo Cauca og Uraba i regionen Antioquia (HRW 2019).

Dissidenter fra FARC, det vil si de som ikke la ned våpnene og ble med i fredsprosessen, står bak mange av drapene på sosiale ledere i Cauca, Caqueta og Norte de Santander (regionen som ligger ved grensen til Venezuela). Dissidentene utgjør på mange måter en enda sterkere trussel mot befolkningen enn hva FARC gjorde, ifølge Flyktningshjelpen. Det er imidlertid ofte vanskelig å vite hvem som står bak drapene. Paramilitære grupper med forbindelse til sikkerhetsapparatet er også ansvarlige for mange av drapene (Flyktningshjelpen, møte mai 2019 og WhatsApp januar 2020).

Kilde: CIA (2008).

Respons **Colombia: Fremvekst av ulike væpnede aktører etter fredsprosessen, og drapene på sosiale ledere**

Hvordan er situasjonen i regionen Cauca?

Cauca-regionen ligger sørvest i Colombia og grenser til Stillehavet. Regionen Valle del Cauca ligger nord for Cauca, og sør for Cauca ligger regionen Nariño.

Cauca skiller seg ut som et av de mest voldelige områdene i Colombia. Områdets strategiske plassering forklarer til dels hvorfor situasjonen er som den er. Cauca ligger langs Naya-elven som binder fjellområdene til Stillehavskysten, gjennom mange kilometer med jungel. Elven er et knutepunkt for transport av narkotika, og pengestrømmen er stor. Området trekker til seg ulike kriminelle grupperinger og geriljagrupper som ELN, EPL og flere ulike dissidentgrupper fra FARC (Dalby & Navarrete 2019).

Cauca var trolig det området i Colombia som var verst rammet av vold i 2018 og 2019, ifølge Flyktninghjelpen (WhatsApp, januar 2020).

I Cauca har minst 45 medlemmer av en urbefolkningsgruppe blitt drept bare i løpet av 2019 (Arango 2019; Wallis 2019).⁶ Cauca er et område hvor en stor del av befolkningen er urbefolkning. Urbefolkningen har ofte konfrontasjoner med staten, som har brutt alle inngåtte avtaler om blant annet tilgang til jord og autonom styring i saker som helse og utdanning (colombiansk forsker, e-post januar 2020). En del av dissidentene fra FARC har nærmest erklært krig mot urbefolkningen i disse områdene, og forsøker å tvinge urbefolkningen vekk (Flyktninghjelpen, WhatsApp januar 2020).

Antallet drepte sosiale ledere

Siden fredsavtalen mellom FARC og colombianske myndigheter i 2016, har flere hundre sosiale ledere (som er en sammensatt gruppe, se omtale i neste punkt), menneskerettighetsaktivister og personer som jobbet med frivillig arbeid, blitt drept. Selv om voldsnivået generelt har gått ned i Colombia etter 2016, er sosiale ledere fortsatt en svært utsatt gruppe. Ifølge Reuters er det ingen som vet nøyaktig hvor mange som har blitt drept. Tallene varierer fra 292 personer til 734 personer for perioden januar 2016 til juni 2019 (Acosta 2019). Bak drapene står både paramilitære grupper og geriljagrupper (internasjonal organisasjon, møte mai 2019).

Blant de drepte var den store majoriteten menneskerettighetsforsvarere og sosiale ledere. Blant disse igjen var miljøaktivister, kommunale ledere, urbefolkningsledere, landreformledere, fredsforkjempere og tidligere FARC-

⁶ Arango (2019) opplyser at 45 urbefolkningspersoner var drept i Cauca pr. september 2019, mens Wallis (2019) skriver at 52 personer var drept pr. november 2019.

medlemmer, ifølge det uavhengige forskningsinstituttet Indepaz⁷ (som sitert i Arango 2019).

Ifølge FNs høykommissær for menneskerettigheter (OHCHR) ble 107 sosiale ledere/aktivister drept i Colombia i 2019. I tillegg pågår fortsatt etterforskning av i alt 13 personer som er antatt drept i 2019. Antallet drepte sosiale ledere økte med nesten 50 % sammenlignet med 2018 (UN News 2020).

Mer enn halvparten av drapene på sosiale ledere som fant sted i 2019, skjedde i de fire regionene Antioquia, Arauca, Cauca og Caqueta (Semana 2020c; UN News 2020).

Allerede i 2020 har flere sosiale ledere blitt drept. Bare i løpet av de første 16 dagene i januar har Indepaz registrert drap på 21 sosiale ledere. Myndighetene har registrert 11 drap, FN opplyser om 15, ifølge en artikkel i uketidsskriftet Semana (2020b). Fem av disse drapene skjedde i Cauca, fem i Putumayo i Nariño, et i Antioquia, to i Huila, et i Chocó, et i Cesar og et i Norte de Santander (Semana 2020b).

Hvem er de sosiale lederne, og hvorfor blir de drept?

Det er ulike forklaringer på hvorfor sosiale ledere er utsatt for overgrep og drap.

De sosiale lederne har ulike roller. Noen kjemper for å få tilbakeført land som har blitt fratatt dem i forbindelse med gruvedrift. Urfolkens sosiale ledere kjemper generelt for sin kultur, sitt språk og forfedrenes arv. De står først og fremst opp mot de kriminelle gruppene som ønsker å ta kontrollen i områdene der de bor og jobber (Arango 2019; Wallis 2019). Det er ikke separatistkonflikter i Colombia. De ulike bevæpnede gruppene kontrollerer landområder for ulovlig utleie, for dyrking av narkotika etc. Gruppene ønsker kontroll over åkrene, men ikke territoriet som sådan (CERAC, møte mai 2019).

Organisasjonen *Somos Defensores* peker på at en av hovedforklaringene på at sosiale ledere blir angrepet, er at mange av dem var aktive i fredsprosessen, og at en del av ofrene var involvert i å finne alternativer for produksjonen av koka. Med andre ord, det er økonomiske motiver og interessekonflikter fra de som står bak drapene (Dalby & Navarrete 2019). Det å finne alternative måter å livnære seg på, som et ledd i fredsprosessen, kommer i konflikt med ulike grupper som nettopp livnærer seg gjennom illegal virksomhet, først og fremst narkotikaproduksjon.

⁷ Instituto de Estudios para el Desarrollo y la Paz (The Institute of Research for Development and Peace).

Det colombianske uketidsskriftet *Semana* omtaler noen av drapene som har funnet sted i januar i år. Flere av drapene er knyttet til personer som jobbet innen jordbruk. En lokal fagforeningsrepresentant for bønder og jordbruksarbeidere ble drept i Putumayo på grensen til Ecuador (*Semana* 2020b). Et annet drap som omtales, er drapet på en kvinnelig sosial leder som var sekretær for en lokal organisasjon som jobbet med å fremme dyrking av alternative lovlig jordbruksprodukter⁸, en aktivitet som ikke faller i god jord hos de væpnede gruppene i området Nariño (*Semana* 2020a). En representant for urbefolkningen og sosial leder ble drept på landsbygda utenfor byen Toribio i Cauca 14. januar. Det er uvisst hvem som stod bak drapet og hva motivet var. Avisen *Diario Libre* (2020) beskriver drapet som en av flere i en drapsbølge i januar.

En annen forklaring på hvorfor sosiale ledere er en utsatt gruppe og mange har blitt drept, er at de sosiale lederne representerer organisasjoner eller institusjoner som er et alternativ for ungdom, – et sted å engasjere seg og å bli fanget opp. Paramilitære grupper, geriljagrupper og rene kriminelle grupper kjemper om de samme ungdommene og ønsker å rekruttere dem til sin aktivitet. Hvis de unge engasjerer seg sosialt, får ikke de væpnede gruppene tak i dem (CERAC, møte mai 2019). Dissidenter fra FARC, geriljaen ELN og også paramilitære grupper operer alle i områdene hvor drapene har funnet sted (*Semana* 2020b). Ifølge FN har flertallet av drapene på sosiale ledere i 2019 blitt begått på landsbygda, der bevæpnede grupper opererer (*Semana* 2020b; UN News 2020).

Er det bare sosiale ledere som opplever reaksjoner for sin aktivitet?

I mange rapporter vises det til at sosiale ledere har blitt drept, men dette er ikke nødvendigvis ledere av organisasjoner og ledere i ordets rette forstand. Det er ikke alltid de med spesielle lederfunksjoner eller de som er mest synlige og som har de «viktigste» oppgavene, som er utsatt for overgrep. Lærere kan for eksempel ha en lederfunksjon i et lokalsamfunn og dermed bli truet, selv om de ikke er ledere av en organisasjon. De er imidlertid viktige nok til at de kan bli utsatt for trusler og eventuelt bli drept. Sosiale ledere er en «vid» gruppe (Flyktningshjelpen, WhatsApp 2020; Garcia, WhatsApp januar 2020).

Det er mange som kan komme i skvis pga. interessekonflikter (Garcia, WhatsApp 2020). Nettstedet *Impakter* har laget en lang liste over grupper som faller inn under begrepet sosiale ledere som kan bli utsatt for overgrep og drap, herunder miljøforkjempere, kommunale ledere, urbefolkningsledere, personer som jobber for landrettigheter, forkjempere for fred og tidligere profilerte FARC-personer (Arango 2019).

⁸ Alternativ til koka-produksjon.

Hvordan er mulighetene til å få beskyttelse andre steder i landet for sosiale ledere?

Colombia har et høyt antall internt fordrevne som har måttet flytte grunnet konflikter med geriljagrupper, paramilitære eller rene kriminelle grupper. Ifølge UNHCRs tall fra 2018 har landet over 7,5 millioner internt fordrevne (UNHCR 2018). I tillegg opplever landet sterk immigrasjon fra nabolandet Venezuela. Ifølge colombianske myndigheter befinner ca. 1,2 millioner venezuelanere seg i Colombia, men tallet er trolig minst 1,5 millioner (Garcia, mai 2019).

Ifølge en internasjonal organisasjon (møte, mai 2019) har antallet internt fordrevne økt med 100 000 fra 2017 til 2018. Organisasjonen forklarer det med at det fortsatt er en intern krise i landet med ulike væpnede aktører. Antallet internt fordrevne har særlig økt i områdene langs grensen til Stillehavet. Folk fordrives internt fra distriktene til større byer, hvor de tror det er tryggere.

Landinfo har spurt flere kilder om hvorvidt en person som er utsatt for overgrep fra geriljagrupper, tidligere FARC-medlemmer, paramilitære grupper eller rene kriminelle grupper igjen vil oppleve trusler på nytt sted. Kildene er litt uenige om hvor trygg en person vil være på nytt sted. To kilder opplyser at det er vanlig at personer som søker beskyttelse for overgrep etter å ha blitt fordrevet fra et sted til et nytt, etter en stund flytter på seg igjen. Det er mange som flytter flere ganger. De opplever nye reaksjoner i form av trusler og andre overgrep, og må igjen flytte til et nytt sted (Flyktninghjelpen, WhatsApp 2020; Garcia, møte i Bogotá 2019).

Noen av gruppene, særlig de paramilitære, har kapasitet til å operere i hele landet og koordinerer sin aktivitet. De kan ha nettverk i byene som gjør at de kan finne personer når de flytter på seg. Dette gjør at de internt fordrevne må flytte igjen. På grunn av sosiale medier er det lettere å finne personer som har flyttet på seg nå, enn det var tidligere (Flyktninghjelpen, møte mai 2019).

Garcia (møte, mai 2019) opplyser at kriminelle grupper kontrollerer nabolag, truer og presser personer for penger. Noen ganger er det de samme gruppe som truer og forfølger, andre ganger er det andre grupper. I byene er det usynlige grenser for hvilke grupperinger som kontrollerer de ulike nabolagene, hvor kontrollen er delt mellom gruppene.

Flyktninghjelpen opplyser som eksempel at en person fra en liten by i Cauca som f.eks. Corinto, blir fordrevet til Popayán, som er en større by. Vedkommende får så nye trusler i Popayán og flytter deretter til Bogota. Dette er et vanlig mønster. Truslene formidles ofte via mobiltelefon. Det er vanskelig å beskytte noen hvis de som truer tilhører paramilitære grupper. De paramilitære har ofte større nettverk i byene. Det er også mange som mottar trusler fra dissident-grupper fra FARC (Flyktninghjelpen, WhatsApp 2020).

CERAC (møte, mai 2019) opplyser at colombianske myndigheter har et beskyttelsesprogram, Unidad Nacional de Proteccion, som ble opprettet i 2011, og ble operativt i 2014. Det er imidlertid vanskelig å komme inn under dette beskyttelsesprogrammet. Beskyttelsen går ut på å gi utstyr og sikkerhetsvakter til journalister, menneskerettighetsaktivister og sosialarbeidere. Dette er kostbart utstyr og dyr hjelp, og det er få som gjør seg nytte av det. CERAC mener imidlertid at de aller fleste vil kunne komme i trygghet ved å flytte på seg til større byer. CERACs utsagn står altså i noe motstrid til hva Flyktninghjelpen og Garcia fra Jesuit Refugee Council uttalte. Alle disse tre kildene er svært godt orientert om forholdene i Colombia, men trolig er både Flyktninghjelpen og Jesuit Refugee Council enda nærmere på enkeltpersoner enn hva CERAC er.

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

Arango, S.C. (2019, 12. september). Post-Conflict: The Mass, Systematic Killings of Social Leaders in Colombia. *Impakter*. Tilgjengelig fra <https://impakter.com/post-conflict-the-mass-systematic-killings-of-social-leaders-in-colombia/> [lastet ned 9. januar 2020]

Acosta, L.J (2019, 25. oktober). Murder of hundreds of Colombian activists casts shadow over peace process. *Reuters*. Tilgjengelig fra <https://www.reuters.com/article/us-colombia-peace-feature/murder-of-hundreds-of-colombian-activists-casts-shadow-over-peace-process-idUSKCN1VF0IK> [lastet ned 9. januar 2020]

CIA (2008). *Colombia Transportation map*. Washington, D.C.: CIA. Tilgjengelig fra https://www.cia.gov/library/publications/resources/cia-maps-publications/map-downloads/Colombia_Transportation.pdf [lastet ned 31. januar 2020]

- Dalby, C. & Navarrete, M.A. (2019, 16. oktober). Why Are Social Leaders Dying in Colombia's Cauca? *InSight Crime*. Tilgjengelig fra <https://www.insightcrime.org/news/analysis/analysis-murders-social-leaders-cauca-colombia/> [lastet ned 8. januar 2020]
- Diario Libre (2020, 14. januar). Asesinan a otro líder social indígena en Colombia, el 19 en lo que va de 2020. Diario Libre. Tilgjengelig fra <https://www.diariolibre.com/actualidad/internacional/asesinan-a-otro-lider-social-indigena-en-colombia-el-19-en-lo-que-va-de-2020-GA16433423> [lastet ned 21. januar 2020]
- FN-sambandet (2019, 9. september). *Colombia*. Oslo: FN-sambandet. Tilgjengelig fra <https://www.fn.no/Land/Colombia> [lastet ned 31. januar 2020]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2019, 18. januar). *World report 2019. Colombia Events of 2018*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/colombia> [lastet ned 10. januar 2020].
- Semana (2020a, 7. januar). Líder social asesinada en Putumayo guiaba procesos de sustitución de cultivos ilícitos. *Semana*. Tilgjengelig fra <https://www.semana.com/nacion/articulo/siguen-los-asesinatos-de-lideres-yordan-tovar-murio-en-puerto-guzman-putumayo/648049> [lastet ned 21. januar 2020]
- Semana (2020b, 14. januar). Siguen los asesinatos de líderes, Yordan Tovar murió en Puerto Guzmán, Putumayo. *Semana*. Tilgjengelig fra <https://www.semana.com/nacion/articulo/siguen-los-asesinatos-de-lideres-yordan-tovar-murio-en-puerto-guzman-putumayo/648049> [lastet ned 20. januar 2020]
- Semana (2020c, 15. januar). ONU marca alerta por incremento de asesinato a líderes sociales. *Semana*. Tilgjengelig fra <https://www.semana.com/nacion/articulo/siguen-los-asesinatos-de-lideres-yordan-tovar-murio-en-puerto-guzman-putumayo/648049> [lastet ned 30. januar 2020]
- SNL, dvs. Store Norske Leksikon. *FARC*. (sist endret 10. juli 2019). Oslo: SNL. Tilgjengelig fra <https://snl.no/FARC> [lastet ned 24. januar 2020]
- UN News (2020, 14. januar). *Colombia: 'Staggering number' of human rights defenders killed in 2019*. New York: UN News. Tilgjengelig fra <https://news.un.org/en/story/2020/01/1055272> [lastet ned 20. januar 2020]
- UNHCR (2018). *Colombia*. Genève: UNHCR. Tilgjengelig fra <https://www.unhcr.org/colombia.html> [lastet ned 21. januar 2020]
- Wallis, H. (2019, 4. november). Colombia: Residents mourn indigenous leaders killed in Cauca. *Al Jazeera*. Tilgjengelig fra <https://www.aljazeera.com/news/2019/11/colombia-residents-mourn-indigenous-leaders-killed-cauca-191103181437142.html> [lastet ned 9. januar 2020]

Muntlige kilder

Caritas Colombia. Møte i Bogotá 2. mai 2019.

Colombiansk forsker. E-post 4. januar 2020.

CERAC, dvs. Conflict analysis Resource Center. Møte i Bogota mai 2019.

CERAC er et forskningssenter som forsker på fred og konflikter.

Flyktninghjelpen. Møte i Bogotá mai 2019, WhatsApp 2. og 3. januar 2020.

Garcia, M., Country Director, Jesuit Refugee Service. Møte i Bogotá 4. mai 2019, WhatsApp januar 2020.

Jesuit Refugee Service er en del av paraplyorganisasjonen Jesuit Network. Organisasjonen jobber med flyktninger og migranter i en rekke land, blant annet i Venezuela, Colombia, Ecuador og Mexico. Jesuittbevegelsen har fem kontorer i Colombia som mottar colombianske internt fordrevne og venezuelanske migranter.

Internasjonal organisasjon. Møte i Bogotá 2. mai 2019.

© Landinfo 2020

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.